

Perspectives Econòmiques Catalunya 2025: Seguiment Semestral

Resum executiu

L'any 2025 arriba al seu equador amb una **economia catalana que manté una trajectòria de creixement notable**, en contrast amb l'augment de les incerteses globals. En línia amb les previsions inicials de PIMEC –que anticipaven un exercici moderadament positiu–, els **primers sis mesos han confirmat una realitat més dual**: d'una banda, Catalunya s'ha mostrat resilient i, fins i tot, ha superat les expectatives; de l'altra, l'escenari internacional s'ha complicat, especialment arran del gir proteccionista dels Estats Units i l'estancament europeu. Aquest informe actualitza les dades de l'informe de perspectives econòmiques 2025, analitza les dinàmiques en joc i identifica els riscos que condicionaran la segona meitat de l'any.

A nivell global, l'any ha estat marcat pel retorn de Donald Trump a la presidència dels EUA i per les tensions comercials que n'han derivat. L'adopció de nous aranzels ha erosionat la confiança empresarial i ha provocat revisions a la baixa del creixement mundial, que ara es preveu entorn del 2,8%, molt per sota del que s'esperava. Mentre l'economia nord-americana mostra símptomes de fatiga i la zona euro continua en una fase d'estancament, les economies asiàtiques –especialment l'Índia– es consoliden com els principals motors del creixement global. Aquest entorn incert i desequilibrat té conseqüències clares per a una economia oberta com la catalana.

Malgrat tot, **Catalunya ha exhibit una fortaleza destacable**. El creixement del PIB per al conjunt de l'any podria situar-se en el 2,6%, per damunt de la mitjana estatal i clarament superior al 0,9% previst per a la zona euro. Aquest dinamisme es fonamenta sobretot en la solidesa de la demanda interna, sostinguda per la moderació dels preus i per una evolució salarial que, tot i ser discreta, ha contribuït a recuperar poder adquisitiu. A això

Informe econòmic

s'hi afegeix el paper actiu de la inversió privada i pública, amb els fons Next Generation EU mantenint un impuls decisiu sobre projectes estratègics.

L'anàlisi sectorial confirma aquesta inèrcia positiva, però també n'evidencia límits i desequilibris. Els serveis lideren el creixement amb força, especialment gràcies al bon comportament del turisme i al dinamisme dels serveis tecnològics i empresarials. En canvi, la indústria mostra símptomes clars d'alentiment, amb sectors com l'automoció afectats per la debilitat de la demanda exterior i per l'impacte dels aranzels. La construcció creix, però amb senyals d'esgotament en projectes futurs. El sector agroalimentari, per la seva banda, manté una evolució positiva, tot i els efectes persistents, en alguns subsectors, de la sequera i la pressió dels costos.

El primer semestre del 2025 ha confirmat la resiliència de l'economia catalana, però també ha posat en relleu les seves fragilitats

Pel que fa al mercat de treball, l'evolució quantitativa és molt positiva: l'ocupació ha assolit màxims històrics i l'atur es manté en mínims. Tanmateix, sota aquesta superfície emergeixen problemes estructurals que es resisteixen a desaparèixer: l'atur de llarga durada continua elevat, la bretxa de gènere es manté, i la inserció juvenil segueix sent precària. A més, la productivitat per treballador roman estancada, la qual cosa planteja interrogants sobre la qualitat i sostenibilitat del creixement a mitjà termini.

Les condicions financeres han millorat lleugerament respecte als anys precedents gràcies a la moderació dels tipus d'interès per part del BCE. L'abaratiment de l'euríbor ha començat a traduir-se en un crèdit més accessible, sobretot per a habitatge i inversió empresarial. Ara bé, aquesta millora no és homogènia: les pimes continuen trobant dificultats per accedir a finançament a curt termini, i el crèdit al consum roman pràcticament estancat.

Un altre factor rellevant és l'evolució del tipus de canvi. La revaloració de l'euro fins a l'1,14 USD ha tingut un impacte mixt sobre l'economia catalana: ha abaratit importacions i rebaixat el cost del deute en dòlars, però alhora ha restat competitivitat a les exportacions, agreujant les dificultats de la indústria i de moltes pimes exportadores.

En aquest context, **es perfilen riscos clars per als mesos vinents.** Els més destacats són la persistència de la feblesa de la demanda europea, l'escalada proteccionista a escala global, la vulnerabilitat als xocs climàtics i la fragilitat del sistema financer internacional. A escala interna, les assignatures pendents són igualment exigents: una productivitat que no remunta, un endeutament públic i privat elevat, i una renda familiar encara per

Informe econòmic

sota dels nivells previs a la crisi financera. Tot plegat pot limitar la capacitat de resposta davant futurs imprevistos.

Amb tot, **no es preveu una ruptura sobtada del cicle**. Les projeccions apunten a una desacceleració gradual del creixement cap al 2n semestre, amb **el PIB català tancant l'any prop del 2,5%-2,6%**. El consum intern i la inversió sostinguda continuaran essent els pilars del creixement, si bé amb una aportació exterior més feble. En aquest entorn, l'informe planteja un conjunt de recomanacions per a les pimes: adoptar una gestió prudent de la liquiditat, diversificar mercats i proveïdors, invertir en talent i productivitat, i seguir de prop els indicadors de risc global.

En definitiva, **el primer tram de 2025 ha confirmat la resiliència de l'economia catalana, però també ha posat en relleu les seves fragilitats**. Aquesta dualitat exigeix vigilància, capacitat d'adaptació i estratègia compartida. És un moment per consolidar els avenços i preparar-se per a un entorn més exigent. Si Catalunya sap aprofitar els actius que té i afronta les seves febleses, podrà mantenir una posició sòlida en un escenari global ple d'incògnites.

Panorama econòmic 2025: incertesa global i resiliència catalana

L'any 2025 està arribant al seu equador marcat per un context econòmic més complex del que s'havia previst inicialment. A finals de 2024, les **Perspectives Econòmiques 2025 de PIMEC** dibuixaven un escenari de creixement moderat però estable, amb la inflació sota control i una suau baixada dels tipus d'interès. Ara, a mitjans de 2025, disposem de dades reals que confirmen algunes d'aquelles previsions optimistes –com la notable resistència de l'economia catalana– però també evidencien desviacions significatives, fruit sobretot de la **incertesa global**.

L'adopció de nous aranzels per part dels EUA ha erosionat la confiança empresarial i ha provocat revisions a la baixa del creixement mundial.

En aquest article de seguiment contrastem les previsions inicials amb la realitat actual, tot analitzant els factors macroeconòmics internacionals, l'impacte a Catalunya (PIB, ocupació, inflació, consum, crèdit, exportacions, etc.), l'evolució sectorial, els principals riscos emergents i les implicacions per a les **pimes catalanes**. El resultat és una visió realista i útil del que està evolucionant favorablement, què no, i quins reptes queden pendents en aquesta segona meitat de 2025.

Un escenari global més tens del que es preveia

A començament del 2025, el consens de previsió apuntava a un **creixement global moderat** (al voltant del 3,2%-3,3%) impulsat pels EUA i les economies asiàtiques, amb una Europa molt més feble. S'esperava un primer semestre millor que el segon, amb els Estats Units actuant de motor global en un escenari de *soft landing* (desacceleració suau) i una zona euro estancada. De fet, PIMEC projectava que **cap de les 45 principals economies mundials entraria en recessió el 2025**, i d'entrada s'ha complert –si bé països com Alemanya han fregat la recessió tècnica. No obstant això, a mesura que l'any ha avançat s'han materialitzat **incerteses importants** que han tensat l'escenari global més del previst.

Informe econòmic

En particular, el retorn de **Donald Trump a la presidència dels EUA** a principis de 2025 ha vingut acompanyat d'una agenda comercial agressiva. Els nous aranzels i tensions comercials impulsats des de la Casa Blanca han sacsejat l'ordre econòmic internacional, minvant la confiança empresarial i empitjorant les perspectives arreu. Organismes com el FMI han revisat a la baixa el creixement mundial per enguany. A

Canvis econòmics i impacte global el 2025

l'abril, el FMI va retallar la previsió de creixement global del 2025 fins al **2,8%** (mig punt menys que l'anterior estimació), citant els efectes adversos del ressorgiment del proteccionisme i un deteriorament dels indicadors de consum i confiança. També va reduir dràsticament la previsió de creixement dels **EUA** –de l'2,7% estimat inicialment a només **1,8%**– alertant que els aranzels estan suposant un fre important per a la primera economia mundial.

Aquest gir en la política nord-americana ja s'ha deixat notar. Malgrat que el mercat laboral nord-americà es manté històricament robust, han aparegut signes de fatiga econòmica. De fet, el PIB dels EUA es va **contraure un 0,2% anualitzat el primer trimestre** de 2025, quan els analistes esperaven un lleuger augment. Encara que va ser una contracció tècnica i molt moderada, va sorprendre en contrast amb l'expansió del 2,4% del trimestre anterior. L'estancament de la inversió empresarial i l'onada d'importacions avançades abans dels aranzels (que resten al còmput del PIB) expliquen en part aquesta caiguda inesperada. Aquestes dades als EUA han fet emergir dubtes sobre la capacitat real de l'economia nord-americana de liderar una recuperació global sostinguda, tal com s'esperava a principis d'any.

Informe econòmic

Europa, per la seva banda, continua sent el punt feble de l'escenari desenvolupat. El creixement a la zona euro es mou a l'entorn d'un magre **0,9%-1,2%** interanual, amb diverses economies al límit de l'estancament. Alemanya, en particular, tot just ha evitat la recessió tècnica a l'inici de 2025 (PIB +0,2% el 1T després de -0,2% a finals de 2024), però la debilitat és patent i es tem que els nous aranzels nord-americans sobre productes europeus –especialment l'automòbil– li puguin donar un cop addicional. No és estrany que la **Comissió Europea** hagi rebaixat les previsions: el pronòstic de primavera situa el creixement del 2025 en només **0,9% a la zona euro i 1,1% a la UE**, en línia amb el pobre resultat de 2024. Factors com la crisi energètica del 2022-23 s'han apaivagat, però han estat reemplaçats per la caiguda de confiança, els estralls de la inflació passada i la feblesa del comerç internacional. L'**OCDE** també ha ajustat a la baixa les perspectives europees, tot citant la persistència d'"incerteses elevades" i la fragilitat de la demanda interna i externa en economies tant importants com l'Alemanya o la Italiana.

En canvi, les **economies asiàtiques emergents** continuen sent el principal pilar del creixement global, tal com s'havia previst. L'Índia en particular es consolida com a motor amb un fort dinamisme intern, compensant en part les turbulències d'Occident. La Xina, per contra, **creix de forma més moderada** del que solia –fins i tot per sota del 5%– degut a les seves pròpies transformacions estructurals i als nous aranzels que li resten algunes dècimes de PIB (PIMEC estimava un impacte d'un -0,7 punts percentuals). Altres mercats emergents rellevants (com Brasil o Mèxic) mantenen ritmes de creixement modestos però estables, sense recessions a la vista. En conjunt, el panorama global és de **creixement desigual** –feble

Creixement Econòmic

La previsió de creixement de la zona euro es manté entre 0.9% i 1.2%. L'OCDE ajusta a la baixa les perspectives europees a causa de la incertesa.

Alemanya Evita la Recessió

Alemanya evita per poc la recessió tècnica amb un creixement del 0.2%.

Aranzels dels EUA

Els aranzels dels EUA sobre productes europeus amenacen l'economia alemanya.

Índia

Creix amb força, compensant les turbulències d'Occident

Brasil i Mèxic

Mantenint ritmes de creixement modestos però estables

Xina

Creix de forma moderada a causa de canvis estructurals

Informe econòmic

a Occident i més vigorós a Àsia– i amb elevada volatilitat pel pes creixent dels factors polítics en l'economia internacional.

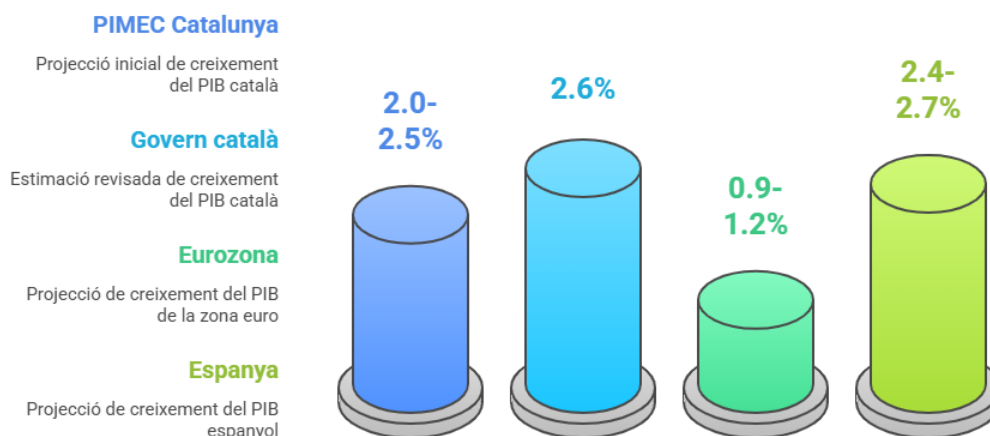
Catalunya consolida un creixement superior al previst

El creixement del PIB català podria situar-se en el 2,6% el 2025, per damunt de la mitjana estatal i clarament superior al 0,9% previst per a la zona euro.

Tot i aquest entorn global complex i menys benigne del desitjat, l'economia **catalana** ha mostrat fins ara el 2025 una notable **resiliència**. Ja a principis d'any les previsions apuntaven que Catalunya creixeria per sobre de la mitjana europea: PIMEC anticipava un **augment del PIB català entre el 2,0% i el 2,5%** per al 2025, clarament superior al ~1% projectat per a la zona euro. A mesura que han aparegut les dades, aquestes perspectives optimistes s'han consolidat i fins i tot **millorat**. De fet, el Govern espanyol (i la Generalitat) han revisat a l'alça les estimacions: es calcula que l'economia catalana podria créixer al voltant d'un **2,6%**

enguany, per damunt inclús de la previsió inicial de PIMEC (2,5%). Aquesta xifra contrasta amb el 0,9-1,2% esperat a l'eurozona, i fins i tot supera lleugerament la mitjana estatal. Cal recordar que el Banc d'Espanya i altres entitats també han anat modificant les previsions per a Espanya, situant el creixement de 2025 entre el **2,4% i el 2,7%** gràcies al consum intern. Catalunya, seguint aquesta tònica, es beneficia d'una demanda interna robusta i encapçala el creixement entre les grans economies del continent.

Comparació de les projeccions de creixement del PIB per al 2025

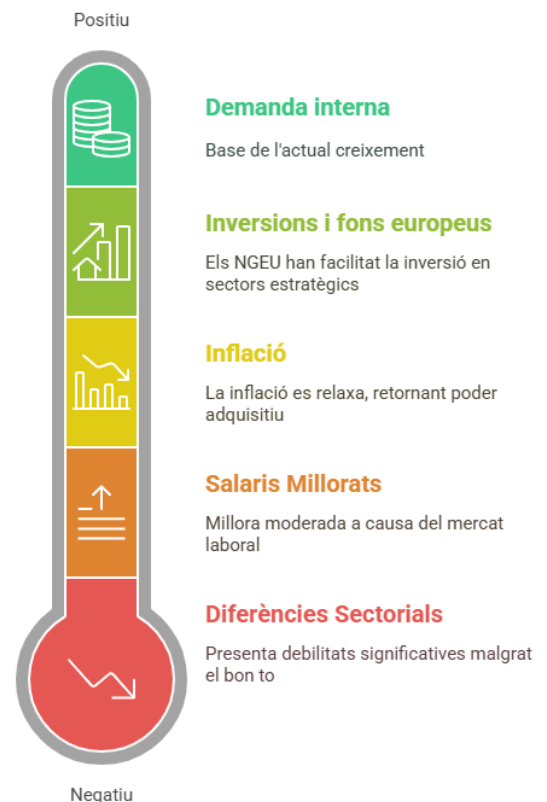
Informe econòmic

Què hi ha darrere d'aquest dinamisme superior al previst?

Principalment, la **fortalesa de la demanda interna catalana**. El consum de les llars creix per sobre del que s'esperava fa uns mesos, degut a una combinació de factors positius: d'una banda la **millora (moderada) dels salaris** –en part pel bon to general del mercat laboral i en part per pujades del SMI i convenis–, i de l'altra una **inflació benigna** que s'ha anat relaxant fins a nivells propers al 2%, cosa que retorna poder adquisitiu als consumidors. Efectivament, la inflació interanual a Catalunya va caure fins al **1,8% al maig de 2025** (amb només un 2,1% en la subjacent, dels registres més baixos des de 2021).

En paral·lel, cal destacar l'impuls de la inversió. Les **inversions privades** mantenen un paper clau en la recuperació catalana, tal com ja anticipaven les Perspectives 2025 de PIMEC. Els projectes en marxa, finançats tant per empreses com amb fons públics, han fet que la inversió productiva creixi a ritmes superiors al 3%. En aquest àmbit ha estat determinant l'arribada dels **fons europeus Next Generation EU**, que han facilitat inversions en sectors estratègics (digitalització, sostenibilitat, infraestructures) i despesa en determinats àmbits tractora. Així, la combinació de consum i inversió sosté el PIB català per damunt del que suggeriria l'entorn extern advers.

Ara bé, aquesta evolució positiva en el conjunt amaga **diferències sectorials** remarcables. No tots els àmbits productius avancen al mateix ritme, i alguns presenten febleses significatives malgrat el bon to general. A continuació, analitzem breument l'estat de cada gran sector a mitjans de 2025, contrastant fortaleeses i reptes.

Informe econòmic

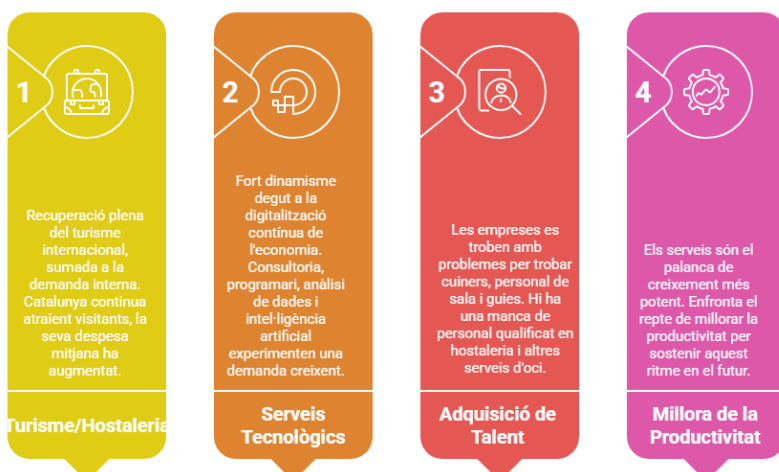
Radiografia sectorial: serveis forts, indústria moderada, construcció sostinguda, agroalimentació en creixement.

Tal com s'observa en les dades del primer trimestre, tots els grans sectors econòmics catalans mantenen creixements interanuals positius, però amb intensitats desiguals. Els **serveis** continuen al capdavant com el sector més dinàmic, mentre que la **indústria** ha perdut embranzida respecte a l'any passat. La **construcció** creix, però amb alguns indicadors avançats preocupants, i el sector **agroalimentari** es manté resilient tot i els reptes pendents.

Per sectors, el comportament ha estat el següent:

- **Serveis (+3,6% interanual):** És el motor principal de l'economia catalana en aquests moments. Dins els serveis destaquen dos pilars: el **turisme/hostaleria** i els **serveis tecnològics i empresarials**. La recuperació plena del turisme internacional, sumada a la demanda interna d'oci, ha fet que el 2025 continuï l'embranchida del sector **turístic**. Catalunya segueix atraient un gran nombre de visitants i, important, la seva despesa mitjana s'ha incrementat. Moltes pimes d'hostaleria i restauració estan obtenint bons resultats gràcies a aquesta tendència. **No obstant això, s'observa un coll d'ampolla significatiu:** la manca de personal qualificat en hostaleria i altres serveis d'oci està dificultant mantenir el ritme de creixement amb la qualitat desitjada. Les empreses es troben amb problemes per trobar cuiners, personal de sala, guies, etc., malgrat l'atur encara relativament

El dinamisme dels serveis, impulsat pel turisme i la digitalització, contrasta amb la manca de talent i la necessitat d'augmentar la productivitat.

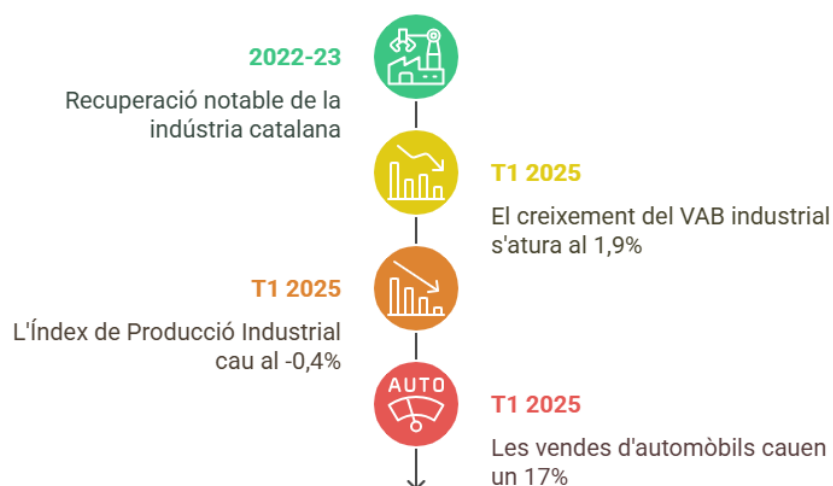

elevat, la qual cosa apunta a desajustos formatius i de condicions laborals en el sector. Pel que fa als serveis **TIC i avançats**, mantenen un fort dinamisme gràcies a la digitalització en curs de l'economia. Àrees com la consultoria, el programari, l'anàlisi de dades i la intel·ligència artificial

Informe econòmic

experimenten una demanda creixent, i nombroses pimes de base tecnològica s'estan beneficiant de la inversió pública i privada en transformació digital. En conjunt, els serveis es configuren com la palanca de creixement més potent, però també afronten el repte de la **captació de talent** i la millora de la **productivitat** per sostenir aquest ritme en el futur.

- **Indústria (+2,4% interanual):** Després d'una recuperació notable el 2022-23, la indústria catalana mostra símptomes de desacceleració. Al primer trimestre de 2025, el VAB industrial només creix un 1,9%, quan havia arribat al 3% a finals de 2024. A més, l'Índex de Producció Industrial (IPI) acumulat fins al març està en

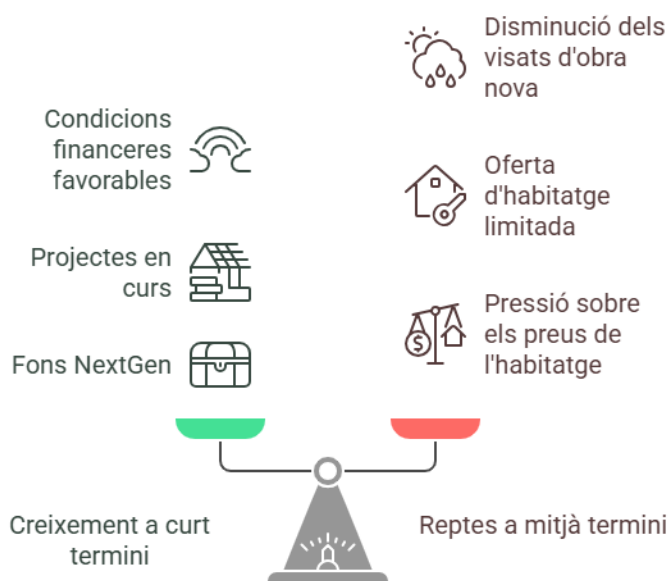
lleugera **taxa negativa (-0,4%)**, fet que evidencia un estancament del volum físic de producció. En part, això reflecteix la **feblesa de la demanda externa** industrial, especialment des d'Europa. Un sector clau com l'**automoció** arrossega la mitjana a la baixa: les vendes de vehicles han caigut de manera contundent (entorn d'un **-17%** en termes de valor exportat) en comparació amb l'any anterior, i això té un gran pes en el total de

les exportacions manufactureres catalanes. L'automòbil europeu està en un moment crític per la transició cap al vehicle elèctric i, ara, pels aranzels nord-americans; les plantes i proveïdors catalans (p. ex. SEAT i la constel·lació de pimes de components) ho estan notant en les comandes.

Més enllà de l'automoció, altres branques industrials presenten comportaments mixtos: sectors com la química, l'alimentació o la fabricació de maquinària aguanten amb creixements moderats, mentre que la metal·lúrgia o el tèxtil registren majors dificultats. En suma, la **pèrdua de pistonada industrial** és un dels punts febles de la primera meitat del 2025. PIMEC ha alertat que la reducció continuada del pes industrial en l'economia obliga a reforçar mesures de **reindustrialització** i suport al sector –des de millores en sòl industrial i infraestructures logístiques fins a incentius per a la innovació i l'exportació– per evitar una erosió permanent d'aquest pilar econòmic.

Informe econòmic

- **Construcció (+2,8% interanual):** El sector de la construcció a Catalunya manté un creixement sostingut, amb un 3% interanual a inicis de 2025. L'activitat constructora es beneficia paradoxalment de la millora en les condicions

financeres: la baixada dels tipus d'interès ha abaratit (lleugerament) les hipoteques i ha donat aire a la promoció, especialment en obra pública i rehabilitació. No obstant això, hi ha indicadors que apunten a problemes a mig termini en aquest sector. En particular, els **visats d'obra nova** han caigut prop d'un 32% respecte l'any anterior, cosa que augura una menor construcció d'habitatges en el futur immediat. Aquesta retallada en els projectes futurs pot **limitar l'oferta d'habitatge** més endavant i, en conseqüència, pressionar els preus a l'alça, dificultant l'accés a l'habitatge assequible –un problema social ja de per si greu a Catalunya.

A curt termini, però, la construcció encara es veu impulsada per projectes en curs i pels fons NextGen (molts dels quals es destinen a rehabilitació energètica, infraestructures verdes, etc.). El repte aquí serà reconduir el sector cap a una activitat més estable i de valor afegit: hi ha marge en rehabilitacions, obra civil pendent i habitatge social, però cal finançament i seguretat jurídica per atreure inversors cap a aquests segments.

- **Sector agroalimentari (+4,7% interanual en VAB agrari):** S'observa una **normalització del creixement agrari del ~2-3%**, després dels forts rebots post-pandèmia. Les exportacions agroalimentàries continuen avançant i es preveu millora cap a mercats europeus i asiàtics, aprofitant l'aposta per productes de qualitat (vi, oli, porcí, etc.) i les estratègies d'internacionalització. El sector, però, ha d'afrontar **diferents incerteses i reptes**. Per una banda, les **condicions climàtiques adverses** han fet mal en els últims anys: la sequera recurrent i onades de calor extremes amenacen cultius clau (vinya, olivera, cereals) i posen pressió sobre els marges. Les sequeres del 2022-2023 van reduir collites, i 2025 ha començat també amb reserves hídriques baixes en algunes conques.

Informe econòmic

Per altra banda, hi ha la **pressió de costos**: malgrat la desinflació general, els preus d'insums com fertilitzants, energia i transport segueixen elevats respecte als nivells pre-2022, comprimint la rendibilitat de moltes explotacions i indústries

Creixement i exportacions

Augment de les exportacions a mercats europeus i asiàtics

Reptes climàtics

Impacte de la sequera i les onades de calor en els cultius

Pressió de costos

Alts costos d'insums que afecten la rendibilitat

Innovació i sostenibilitat

Adopció de tecnologia i pràctiques sostenibles

Acord Mercosur

Pendents del les clàusules mirall

alimentàries. Amb tot, el sector agroalimentari català està demostrant **resiliència** mitjançant la innovació i la sostenibilitat: s'estan adoptant tecnologies digitals (reg de precisió, agricultura 4.0) i varietats adaptades al canvi climàtic per millorar la productivitat. A més, la col·laboració institucional i empresarial ha permès obrir nous mercats emergents on la demanda d'aliments de qualitat creix. En síntesi, l'agroalimentari manté perspectives optimistes però haurà de superar l'amenaça climàtica i la volatilitat dels costos perquè aquestes es materialitzin.

Ocupació rècord però reptes persistents al mercat laboral

El **mercado laboral català** ha seguit evolucionant positivament durant la primera meitat de 2025, assolint xifres rècord d'afiliació i baixant l'atur a nivells no vistos des de fa més d'una dècada. Ara bé, sota la superfície de les xifres macro, hi ha senyals d'*alentiment* i sobretot **problemes estructurals** que perduren i cal abordar.

D'entrada, la **creació d'ocupació** continua, però a un ritme menor que en exercicis precedents. Al primer trimestre, el nombre d'ocupats (EPA) i d'afiliats a la Seguretat Social van augmentar un +1,8% interanual, una taxa moderada comparada amb els forts creixements post-pandèmia. Tot i així, aquest increment ha permès batre un nou màxim històric d'ocupació a Catalunya, superant els 3,7 milions de persones treballant (segons l'EPA). L'atur, al seu torn, es manté en tendència descendent en termes anuals. La **taxa d'atur** se situa al voltant del **8,9%** de la població activa –una de les més baixes des de 2007–, tot i un repunt puntual respecte del 4t trimestre de 2024 (quan baixà excepcionalment per sota del 8% per primera vegada en 16 anys). En qualsevol cas, és

Informe econòmic

La taxa d'atur se situa al voltant del 8,9%, una de les més baixes des de 2007, però més de la meitat dels aturats són de llarga durada.

un nivell clarament inferior a l'atur d'un any enrere i que reflecteix un mercat laboral molt més sanejat que fa uns anys.

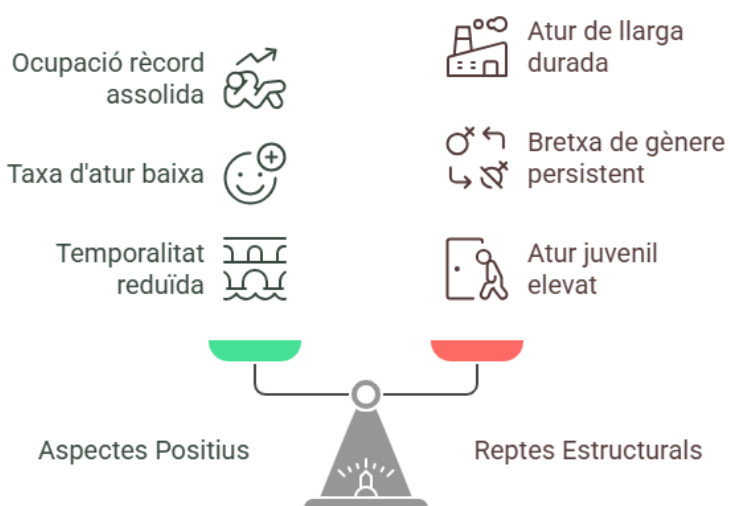
Ara bé, aquesta **millora quantitativa** no ha esborrat els desequilibris qualitatius. Més de la meitat dels aturats catalans són de **llarga durada**: segons l'última EPA, els desocupats de més d'un any representen prop del *49% del total d'aturats*, un problema crònic que indica dificultats greus de reinserció per a milers de

persones (especialment majors de 45 anys, joves sense qualificació i aturats amb discapacitat). A més, persisteix una important **bretxa de gènere** en l'atur: la taxa de desocupació femenina (entorn del **10,2%**) és més d'un punt superior a la masculina (7,8%), i les dones conformen el 54% dels aturats totals. Aquest diferencial, lligat a factors com la segregació sectorial i la càrrega de cures, és un llast per a la igualtat d'oportunitats. Un altre àmbit preocupant és l'**atur juvenil**: tot i millorar en relació a nivells passats, la taxa de desocupació entre els menors de 25-30 anys continua voltant el 20% (gairebé *triplica* la taxa general). A més, la inserció laboral dels joves es caracteritza sovint per temporalitat i parcialitat no desitjada.

Val a dir que la reforma laboral de 2022 va aconseguir reduir la **temporalitat** dràsticament, i el 2025 la taxa de temporalitat roman per sota del 12% (molt inferior a l'històric +20% d'abans). No obstant, en els darrers mesos s'observa certa marxa enrere: la contractació indefinida de generació recent s'ha desinflat i, en el primer tram de 2025, el nombre de nous contractes indefinits ha estat gairebé **un 50% inferior** al de l'any anterior. Això indica una actitud més **cauta** per part de les empreses a l'hora de consolidar plantilles, probablement per la incertesa econòmica. Si aquesta tendència es confirmés, podria comprometre part dels avenços recents en estabilitat laboral.

En resum, el mercat de treball català exhibeix **dues cares**. La cara positiva és la de l'alta ocupació i l'atur baix en termes històrics, fruit de la recuperació

Equilibrant èxits i reptes al mercat laboral català

Informe econòmic

econòmica i reformes. La cara negativa són les **assignatures pendents estructurals**: un gruix d'atur de llarga durada molt elevat (indicatiu de problemes d'ocupabilitat i formació), l'elevat atur juvenil i femení, i productivitats laborals baixes. Això últim és clau: la productivitat per treballador a Catalunya creix a ritmes minsos i per sota d'altres regions, fet que alenteix la convergència de salaris i pot limitar la competitivitat futura. Caldrà seguir treballant en formació contínua, requalificació i polítiques actives d'ocupació per tal que la **quantitat** d'ocupació vingui acompanyada de **qualitat i inclusivitat**.

Condicions financeres: millora del crèdit però amb desigualtats

Un altre element clau del panorama econòmic del 2025 és l'evolució de les **condicions financeres**. Després d'un 2022-23 marcat per les fortes pujades de tipus d'interès per combatre la inflació, enguany els bancs centrals han moderat i fins i tot revertit parcialment aquestes polítiques, davant la desinflació i la incertesa global. A Europa, el **BCE** ha passat d'increments agressius de tipus a finals de 2023 a adoptar un to més acomodat. Durant els primers mesos de 2025 ha iniciat una **reducció gradual dels tipus d'interès de referència**, situant la facilitat de dipòsit entorn del 2 % al juny (des del 3,75% de gener). Aquesta decisió es justifica per l'alentiment de l'economia europea i la caiguda ràpida de la inflació cap als objectius. En canvi, la **Reserva Federal (FED)** nord-americana ha optat per mantenir els tipus sense canvis durant el que portem d'any (en el rang 4,25%-4,50%), per prudència davant les turbulències comercials. Aquestes decisions han tingut un impacte immediat als mercats: els tipus d'interès interbancaris com l'**Euríbor** s'han relaxat sensiblement. L'euríbor a 12 mesos, que a finals de 2023 rondava el 3,5-4%, ha anat baixant mes rere mes i va tancar **maig de 2025 al voltant del 2,08%**. És a dir, en un any ha caigut més d'un punt i mig (al maig de 2024 estava en 3,68%). Aquesta baixada s'està traslladant a millors condicions de crèdit per a empreses i famílies.

La moderació dels tipus d'interès no s'ha traduït en una millora generalitzada del crèdit per a les pimes.

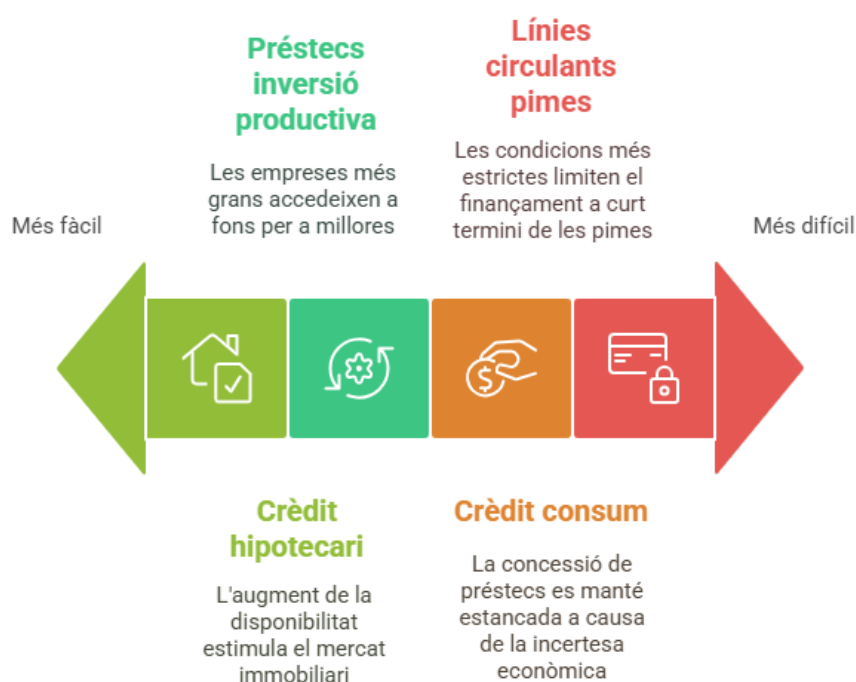
En efecte, a Catalunya i Espanya en general es comencen a notar algunes **millores en l'accés al crèdit**. Per exemple, l'abaratiment de les hipoteques ha tingut un efecte dinamitzador en el mercat immobiliari: després de mesos de paràlisi, l'**crèdit hipotecari** ha repuntat lleugerament en el primer semestre de 2025. També els **préstecs per a**

Informe econòmic

inversions productives a mitjanes i grans empreses han augmentat, aprofitant els tipus més baixos i la necessitat d'automatitzar i modernitzar capacitats productives. Això és una bona notícia de cara a mantenir el cycle inversor viu.

Tanmateix, aquest impuls del crèdit **no arriba de manera homogènia** a tothom. Per una banda, el **crèdit al consum de les llars** roman pràcticament estancat, ja que les entitats financeres són prudentes a l'hora de concedir préstecs per despesa no essencial en un context volàtil. Per altra banda –i més preocupant des del punt de vista empresarial–, les **línies de circulat i crèdit a curt termini per a pimes** també han mostrat ben poc creixement. Els bancs exigeixen ara més garanties i condicions més estrictes per renovar pòlisses de tresoreria, fet que moltes petites empreses noten en forma de menys

liquiditat disponible. A més, els **dipòsits a la vista** (comptes corrents) en els bancs han disminuït: les famílies i empreses amb estalvis han mogut diners cap a dipòsits a termini o fons que ofereixen interès, aprofitant els tipus encara relativament alts. Aquesta migració redueix els saldos en comptes corrents i, per tant, la liquiditat immediata de què disposa la banca per prestar a curt termini. Tot plegat genera algunes tensions de finançament per a pimes que depenen del crèdit circulat.

En suma, les **condicions financeres el 2025 són mixtes**: han millorat en general respecte 2022-23, però beneficien sobretot determinats segments (hipoteques, crèdit corporatiu gran) mentre que **les pimes i autònoms encara perceben cautela creditícia**. Moltes petites i mitjanes empreses molt endeutades arran de la pandèmia (crèdits ICO, etc.) han optat per no incrementar encara més el deute, i centren els esforços en sanejar balanços. D'altres pimes es veuen obligades a planificar millor la seva tresoreria i **diversificar fonts de finançament** (buscar capital privat, cooperar amb SGRs per avals, etc.) per suplir la menor alegria de la banca tradicional. Aquesta situació financera requerirà vigilància, ja que un eventual empitjorament de l'entorn (p. ex. més incertesa

Informe econòmic

global o repunt de morositat) podria traduir-se en un tancament sobtat de l'aixeta creditícia per als petits, malgrat els tipus oficials baixos.

L'euro s'enforteix: implicacions per a la competitivitat catalana

L'evolució del tipus de canvi euro-dòlar ha viscut un gir de guió clar durant la primera meitat de 2025, esdevenint un factor determinant tant per al sector exterior català com per als marges de moltes pimes. Després de pràcticament fregar la paritat a finals de 2024, **l'euro ha anat guanyant força fins a situar-se recentment a màxims de tres anys**, superant l'1,14 USD/EUR al juny de 2025. Aquest moviment respon a una combinació de motius: la repatriació de capitals cap a Europa davant la incertesa als Estats Units i un nou impuls fiscal a Alemanya que ha reforçat la confiança en l'economia europea.

Aquest **canvi de tendència presenta un balanç clarament dual**. D'una banda, abaratir les importacions de matèries primeres, energia o tecnologia **facilita el control de costos** per a sectors com l'agroalimentari o la indústria química, i alleuja la factura energètica del teixit empresarial. També rebaixa la càrrega financera d'empreses endeutades en dòlars. D'altra banda, però, **encareix els productes catalans i europeus als mercats internacionals**. Les exportacions industrials, especialment en sectors clau com l'automoció, la química o els béns de consum de gamma alta, veuen reduïda la seva competitivitat. Segons càlculs d'analistes, el repunt de l'euro podria restar fins a dos o tres punts percentuals als beneficis exportadors aquest 2025, a més del sobrecost dels aranzels recentment imposats pels Estats Units, que accentuen encara més la pressió sobre els marges.

La realitat per a moltes pimes catalanes és que, tot i que el primer trimestre ha tancat amb bones xifres d'exportació en valor, el volum d'exportacions pràcticament no ha crescut, fet que indica que la millora respon més a efectes de preu i canvi que no pas a guanys reals de mercat. A més, el cost de protegir-se davant la volatilitat del tipus de canvi —mitjançant instruments de cobertura— és sovint massa elevat per a les empreses petites i mitjanes, que han de gestionar aquest risc amb pressupostos prudents i negociant preus o cobraments amb antelació.

L'euro fort alleuja costos d'importació, però redueix la competitivitat exterior de la indústria i les pimes.

Informe econòmic

Les perspectives dels principals analistes apunten que l'euro es mantindrà fort el que queda d'any, amb una forquilla que podria moure's entre l'1,12 i l'1,20 USD/EUR, segons l'evolució de la política monetària nord-americana i la intensitat de les tensions comercials globals. Davant d'aquest escenari, la recomanació per a les pimes exportadores és clara: caldrà revisar pressupostos, diversificar mercats cap a zones menys exposades al dòlar, i si és possible, buscar acords comercials que permetin compensar l'efecte negatiu del canvi.

En resum, la sorpresa de l'euro fort suma un repte addicional per a la competitivitat exterior de Catalunya just en un moment de màxima incertesa global. Saber anticipar-se i adaptar-se a aquesta nova realitat de tipus de canvi pot marcar la diferència per a moltes empreses en la segona meitat de 2025.

Perspectiva dels experts per al 2n semestre

Entitat	Escenari desembre 2025	Argument
Goldman Sachs	1,20 USD/EUR	Reforç de l'euro impulsat per fluxes de capital cap a Europa i disminució d'interès en actius en USD
Reuters (enquesta 90 analistes)	1,18	Preocupacions sobre dèficit i fiscalitat dels EUA.
Crédit Agricole	1,12	Millora limitada per riscos de competitivitat; l'euro trobaria sostre al voltant d'1,12

Riscos en l'horitzó i febleses internes

Malgrat el balanç positiu que es pot fer del primer tram de 2025 a Catalunya (bon creixement, inflació moderant-se, rècord d'ocupació), no es pot obviar que l'escenari és fràgil i que hi ha **riscos importants** que podrien desviar la trajectòria econòmica en els propers mesos. Aquests riscos venen tant de l'exterior com de desequilibris estructurals no resolts a nivell domèstic.

Riscos externs principals:

- **Desacceleració global i demanda externa feble:** Com s'ha comentat, el creixement mundial s'està refredant més del previst i els nostres socis comercials europeus (Alemanya, França, Itàlia) amb prou feines creixen. Si aquesta **feblesa a l'exterior** s'accentua o alguna gran economia entra en recessió, les **exportacions catalanes** en patiran de seguida les conseqüències. De fet, ja

Informe econòmic

s'observa que les vendes a l'exterior de béns des de Catalunya **retrocedeixen lleugerament en volum** –encara que pugen un +1,6% en valor per l'augment dels preus– la qual cosa indica pèrdua de competitivitat real. El deteriorament de la demanda dins la UE és part de la causa, i caldrà veure si mercats alternatius compensen.

El balanç positiu del 2025 amaga riscos rellevants: feblesa de la demanda europea, proteccionisme global i una productivitat estancada.

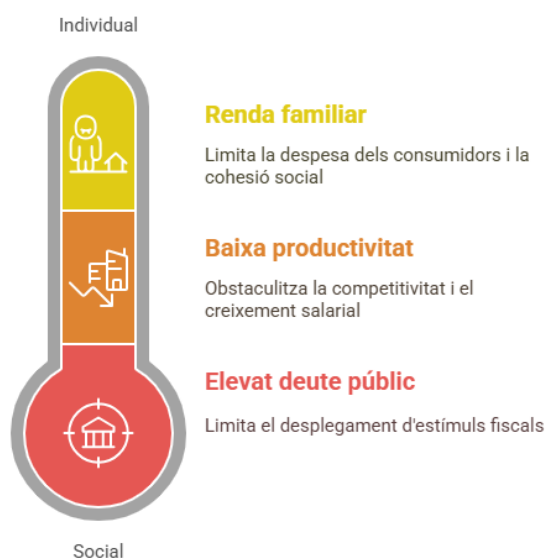
- **Guerra aranzelària i proteccionisme:** El nou episodi de *guerres comercials* impulsat pels EUA és una amenaça directa per a una economia oberta com la catalana. Les **tensions comercials entre blocs** poden escalar en qualsevol moment. En particular, els nous aranzels nord-americans a productes europeus (automòbils, però també altres béns industrials) podrien topiar amb **represàlies de la UE**, conformant una espiral proteccionista. Catalunya, amb un 65% de les seves exportacions dirigides a la UE i prop d'un 15% a la resta del món, seria vulnerable a una frenada del comerç global. Ara com ara, s'ha detectat un cert increment de les exportacions catalanes cap als EUA i la Xina, però *això podria deure's a compres anticipades abans dels aranzels* i ser només un fenomen puntual. Si el proteccionisme s'endureix, el segon semestre de 2025 podria veure un **nou declivi del comerç internacional**, fet especialment preocupant per a les nombroses pimes industrials exportadores de Catalunya.

Amenaces econòmiques per a Catalunya

- **Xoc climàtic i energètic:** Tot i que 2024 va tancar amb una disminució en els preus energètics respecte al pic de la crisi energètica, el **canvi climàtic** continua

Informe econòmic

generant incerteses. Un estiu de 2025 amb **sequeres o onades de calor extremes** podria danyar conreus (afectant la producció agroalimentària i elevant preus agrícoles) i tensar de nou els mercats energètics (per exemple, augmentant la demanda d'electricitat per a refrigeració). A més, cal recordar que la guerra a Ucraïna segueix oberta: un **rebrot del conflicte geopolític** o nous desordres al mercat del gas i petroli també farien repuntar la inflació i podrien minar el poder de compra assolit.

•Condicions financeres globals volàtils:

Encara que, ara per ara, els mercats confien en la baixada de tipus, no es pot descartar encara que la inflació torni a sorprendre a l'alça o que hi hagi problemes a la banca internacional (com s'ha vist amb casos aïllats el 2023 als EUA i Suïssa). Un **repunt sobtat dels tipus d'interès de mercat** o una crisi financera internacional podrien restringir el crèdit novament. També l'evolució dels **mercats de bons** és clau: unes primes de risc a l'alça encaririen el deute sobirà espanyol i català, il·lustrant pressupostos públics i les condicions financeres privades.

Fragilitats internes de l'economia catalana:

- **Baixa productivitat i competitivitat relativa:** Tal com assenyalen tant PIMEC com altres estudis, Catalunya arrossega un problema de **productivitat estancada**. Malgrat els avenços tecnològics i la digitalització, la productivitat per treballador creix molt poc, la qual cosa a llarg termini erosiona la competitivitat si no es corregeix. Aquest factor explica en part perquè la renda mitjana catalana no acaba de convergir amb regions líders d'Europa, i urgeix atacar-lo via **més inversió en R+D, formació i capital tecnològic**.
- **Elevat endeutament públic (i privat):** Les administracions continuen amb poc marge fiscal. El dèficit públic acumulat i l'alt endeutament (la Generalitat arrossega un deute superior al 30% del PIB regional, i Espanya prop del 110% del PIB) limiten la capacitat de desplegar estímuls si fes falta. Alhora, moltes empreses surten de la pandèmia amb deutes significatius per crèdits ICO i

Informe econòmic

moratòries, i encara estan consolidant balanços. Tot això és un llast estructural que caldrà gestionar: sanejar finances i fer creixements del PIB elevats per reduir ràtios de deute, ja que si no, davant qualsevol imprevist es disposaria de poques eines fiscals.

- **Renda familiar i cohesió social:** Encara que macroeconòmicament l'economia va bé, no totes les llars ho perceben així. En termes de benestar, la **renda mitjana real per habitant encara es troba un 4,3% per sota del nivell del 2008**. És a dir, després de la crisi financera i la pandèmia, el poder adquisitiu mitjà no s'ha recuperat del tot. Això explica una certa **dissociació** entre les bones dades macro i la sensació ciutadana, i fa que el consum privat avanci amb prudència. També es reflecteix en indicadors de progrés social: segons l'últim Índex de Progrés Social Regional, Catalunya figura entorn de la posició 117 mundial, excel·lent en salut pública, educació superior, seguretat i inclusió, però quedant enrere en **educació bàsica, qualitat ambiental i accés a l'habitatge**. Aquest desequilibri entre capacitat de crear riquesa i traduir-la en benestar efectiu és un repte estratègic per als propers anys, ja que una prosperitat no compartida mina la cohesió social i, a la llarga, també la productivitat.

En conjunt, tant els riscos externs com les febleses internes descrites ens indiquen que no hi ha lloc per a la complaença. Catalunya ha sabut resistir bé en aquest entorn incert, però **no és immune a les turbulències** globals ni als seus propis límits estructurals. Cal tenir-los presents en enfocar els mesos vinents.

Perspectives per a la segona meitat de 2025

Què ens pot deparar la resta del 2025? Les previsions s'han anat revisant sobre la marxa i, a hores d'ara, dibuixen un escenari de **desacceleració suau** de l'economia catalana en els propers trimestres. Després d'un primer semestre resistent (en bona part gràcies al consum intern), s'espera que el PIB català vagi moderant el seu creixement cap a taxes trimestrals més moderades, en línia amb la pèrdua d'impuls global. La **demanda interna** continuaria sent el motor principal –les llars encara tenen certa capacitat de consumir, encara que cada vegada més polaritzada, i la inversió pública dels fons europeus mantindrà una base d'activitat– però és probable que es refredi una mica respecte l'inici d'any. Alhora, el **sector exterior** podria tenir una contribució lleugerament negativa al

Informe econòmic

Desacceleració
suau, però
Catalunya
seguirà
creixent més
que Europa.

creixement, a mesura que el deteriorament europeu passi factura a les exportacions i que les importacions repuntin si aquí es manté la demanda.

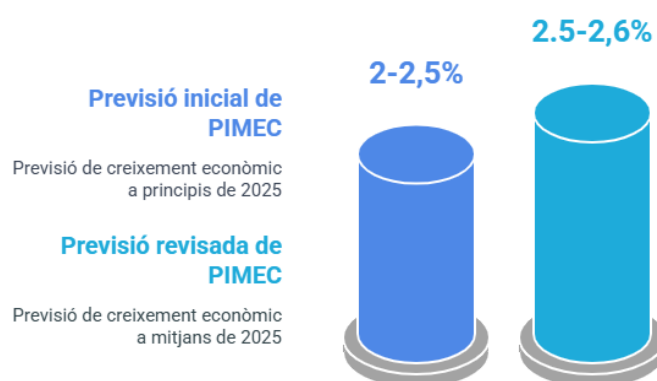
En qualsevol cas, no es preveu una davallada abrupta: parlem d'una **desacceleració gradual** cap a ritmes de creixement més moderats però encara positius (possiblement entre l'1% i el 2% interanual a finals d'any). D'aquesta manera, es tancaria 2025 amb un creixement mitjà al voltant del **2,5-2,6%** –tal com

apunten les previsions oficials actuals– i s'encararia un 2026 potser més complicat si es materialitzen alguns dels riscos comentats.

En aquest context ple d'incògnites, resultarà crucial seguir de prop uns quants **factors clau a nivell global**:

- (1) l'evolució de les polítiques comercials dels EUA (si escalen o es mitiguen els conflictes aranzelarís),
- (2) les decisions dels grans bancs centrals, sobretot la Fed i el BCE, que marcaran la disponibilitat de crèdit, i
- (3) els mercats financers, en particular de deute, ja que tensions en bons sobirans o corporatius podrien condicionar el finançament a escala internacional.

Previsions de creixement econòmic per a Catalunya 2025

Pel que fa a **Catalunya**, caldrà mantenir la inèrcia positiva de la demanda interna sense deixar de vigilar els senyals d'alerta externs i interns. És probable que les administracions es moguin en un equilibri complicat: d'una banda seguir aplicant els fons NextGen i polítiques pro-creixement, i de l'altra començar a replegar algunes mesures de suport (atesa la consolidació fiscal exigida). Les empreses, per la seva part, hauran de navegar en un entorn on conviuen oportunitats (tipus d'interès més baixos, digitalització, turisme en alça) amb amenaces (costos volàtils, incertesa internacional, canvi tecnològic accelerat).

Davant d'això, és útil plantejar unes **recomanacions pràctiques** per a les pimes i autònoms de cara als propers mesos.

Informe econòmic

Recomanacions per a les pimes catalanes

Davant l'escenari descrit –d'incertesa global, però amb tendències internes relativament favorables–, les petites i mitjanes empreses farien bé d'adoptar una actitud **prudent però alhora proactiva**. A continuació, resumim algunes recomanacions clau:

- **Mantenir flexibilitat i prudència:** Preparar plans de contingència i ser àgils per adaptar-se a canvis sobtats en l'entorn (p. ex. fluctuacions de demanda, problemes de subministrament o noves reglamentacions). Evitar endeutaments innecessaris i preservar liquiditat per afrontar eventuais tensions de tresoreria.
- **Monitoritzar indicadors i riscos globals:** Estar al cas de l'evolució dels esdeveniments internacionals (polítiques comercials, tipus d'interès, preus energètics). Aquest seguiment proactiu permetrà anticipar impactes potencials en el negoci –per exemple, re negociació i ajust d'estocs si es preveuen aranzels, o negociacions amb temps suficients amb les entitats bancàries.
- **Diversificar mercats i proveïdors:** No dependre excessivament d'un sol mercat d'exportació ni d'un sol proveïdor crític. La tensió geopolítica demostra la importància de tenir mercats alternatius on vendre (explorar Àsia, Amèrica Llatina o nous nínxols) i de comptar amb proveïdors/clientes de recanvi, per reduir vulnerabilitats davant barreres comercials o trencaments logístics.
- **Invertir en valor afegit i talent:** Aprofitar els períodes bons per invertir en millores de productivitat –ja sigui adoptant tecnologia, formant la plantilla o innovant en productes. També convé reforçar l'atractiu de l'empresa per retenir i captar talent (oferir formació, millors condicions, flexibilitat), especialment en sectors amb escassetat de mà d'obra qualificada. Aquests elements seran importants per sostenir l'activitat quan l'entorn sigui menys favorable.

Les pimes han de combinar cautela i iniciativa estratègica: mantenir liquiditat, diversificar mercats i invertir en talent.

Informe econòmic

Com poden les petites i mitjanes empreses navegar per la incertesa econòmica?

En síntesi, es visualitza que les pimes i autònoms combinin la **cautela** (no confiar-se excessivament de la bona ratxa actual) amb la **iniciativa** estratègica (no quedar-se aturats per la incertesa, sinó preparar-se per sortir reforçats dels canvis).

Reflexions finals

Bones xifres al primer semestre, però amb deures per garantir un creixement realment sostenible

El que portem de 2025 ha confirmat algunes de les **esperances** dipositades a l'inici d'any però també ha revelat **noves incerteses**. Catalunya ha sabut mostrar una resiliència notable enmig d'una economia global tumultuosa, recolzant-se en el dinamisme de la seva demanda interna, uns serveis en expansió i uns fons europeus ben aprofitats. Això li ha permès créixer per damunt de la mitjana europea i mantenir una creació d'ocupació destacable. **Funciona** especialment bé el sector serveis (amb turisme i TIC al capdavant) i el consum de les famílies, gràcies a la desinflació i la millora (encara tímida) dels salaris. També **ha funcionat** la política monetària en relaxar-se, alleujant costos financers.

No obstant, l'economia catalana **no està exempta de problemes**. Alguns sectors com la indústria mostren símptomes de tensió i pateixen en l'escenari internacional advers. Les exportacions creixen menys del desitjat i perden inèrcia en volum, reflectint problemes de competitivitat i la debilitat dels mercats exteriors. Al mercat laboral, tot i les xifres rècord d'ocupació, persisteixen desequilibris com l'atur crònic de certs col·lectius i la productivitat estancada. I sobre tot plegat planen els riscos d'un món incert: el proteccionisme comercial, els deutes elevats, el canvi climàtic... Són **assignatures pendents** que caldrà abordar perquè la marxa actual no es reverteixi.

En conclusió, afrontar la segona meitat del 2025 requerirà **vigilància constant, capacitat d'adaptació i estratègia** compartida entre sector públic i privat. La clau serà no donar per garantida la inèrcia positiva actual, sinó aprofitar-la per **enfortir els fonaments d'un creixement més sòlid i inclusiu**. Si Catalunya encerta en això –millorant productivitat, diversificant riscos, formant talent i reforçant la competitivitat exterior– estarà en una posició òptima per seguir prosperant malgrat els núvols que cobreixen l'horitzó global.

En definitiva, 2025 ens recorda que l'economia és un equilibri en moviment: la resiliència demostrada fins ara és el millor actiu per encarar el que vingui, però no ens ha de fer oblidar els deures que queden per fer per garantir un futur pròsper per a les nostres pimes i la societat en general.